

סgal שליט"א הלחין כו"כ שירים הלkopים מפסיק שההש"ר. ולאחרונה נודע לי כי השיר הנ"ל "אני ישנה" המושר מקדמת דנא בישיה"ק בימי אלול - הולחן ע"י מרן הגרב"ד ליבוביין זצוק"ל בעל הברכת שמואל, אשר בין שיריו המופלאים שהלחין ושר עם תלמידיו הולחן גם שיר זה וכן עוד כמה שירי רגש על פסוקים מההש"ר!

מайдך ממה שmobא תשובה הגרם"פ זצ"ל (בע"פ) בספר מסורת משה (עמ' קע"ז) נראה דס"ל להגר"מ שבשהש"ר לכור"ע אסור, וצ"ע. וכן בשו"ת משנת יוסף (ח"ז סי' ק"א) האריך לבאר שההש"ר חלוק משאר תנ"ך וחמיר טפי, ועפי"ז³⁹ רצה להחמיר בשזהש"ר אף בדרך שבח והודהה או דבוקות, אך בהמשך מביא ליל' הרמב"ם בפהמ"ש לאבות (פ"א מט"ז) שכ' פסוק מה"ת או מההש"ר וכו' שהتورה אסורה לעשות דברי הנבואה מני זמר בפחיתות ובבדרים מגונים" ורצה לדיק שהרמב"ם משווה את שההש"ר לשאר פסוקים ובשתייהם אסור רק באופן של גנאי ושחוק [ומסימן: ודברי הרמב"ם האלה מצאתי סמך למה שראיתי פעמי בليل שב"ק במעמד רציני שישבו חסידי קשיישאי ושרו בעניינים סגורות ובניגון דבוקות פסוק משה"ש - "השבועתי אתכם וגוי שחולת אהבה אני" - דר商量"ם גם בפסוקי שה"ש מותר שלא בדרך שחוק].

גם בשיח יוסף (להגר"י הכהן רוט זצ"ל) דין להתייר אף בשזהש"ר ומטעמא אחירנא, ושוב מייתי לדברי הרמב"ם בפהמ"ש הנ"ל שמכח דשי ומוסיף גם את ל' המסכת כלה רבתי דקאמר (עד הבריתא המובאת בगמ') "ה"ד כמין זמר בגון על הרהור" ומוכחה כד' הרמב"ם שרק בכח"ג נא' האיסור ולא בשאר בדרך היתר [והתעוררויות].

שוב קיבלתי העורות שכחבי לי מוד' הגר"יليس שליט"א אחר ההסכם, זצ"ל: בדבר פסוקים מההש"ר ושאר פסוקים - כדיוע הגר"ז בעל השו"ע חיבר על פסוקים מההש"ר, ולכאורה סבר שככל שהוא דרך התעוררויות מותר, גם הגרב"ד זצ"ל מקמןץ חיבר על פסוקים, ויש לעיין. ע"כ. [וכן ראיתי גם בשו"ת ודרשת וחקרת ח"ד סי' פ' שכ' להקל גם בזה. מайдך שמעתי על כמה ת"ח שנזהרים מאד בזה].

ולמעשה נהגים העולם להקל בזה [ואף גדול תורה ויראה] ולפי משנת יש להם על מה שיסמכו היטב - עכ"פ באופן שמכונים לש"ש וגם חוותים על תוכן המילים [אך בנסיבות שיחמיר בזה - مستמא תבא עליו ברכה. וצ"ע].

³⁸ שוב שמעתי מעשה רב - מלחין הניגון "השבועתי אתכם" שכשאלו האם אין בזה חשש מצד הגמ' סנהדרין הנ"ל השיב וסייע שאשר חבירו שר זאת בשמחת פורים בביתו של הגרח"ק שליט"א הوطב השיר בעניינו וביקש לשיר זאת שוב, וכשנשאל שם ע"י א' מנכדיו מצד הגמ' הנ"ל השיב הגרח"ק שכחה"ג מותר, וכנראה כונתו כנ"ל דהוא דרך התעוררויות, וחזינן דנקט בפשי' שוגם בשזהש"ר אמרו היתר זה!] וראה מה שהבנו למלחה משנת יוסף שה"כ מתיחס לעובדא שרו שיר זה (אך לכאר' הוא בניגון אחר - קדום יותר, דהתשר' היא מתאריך אדר תשס"ו...).

³⁹ עורי"כ שם פרט נוסף שהמור שההש"ר: ונראה שאיפלו אם יאמר פסוק מההש"ר בטעמי ונגינות שלו, אבל יאמרו דרך ק"ר, כגון בחתונה לפני הכלה - פסוק יפה את רעיתי וגוי או לפני החתן - חכו ממתקים וכולו מחמדים וגוי - הר"ז בזון לש"ש, בפרט אם הנוכחים יצחקו בקהלות ראש, וזה ברור, דין קריאת הטעמיים מתירתו לאומרו בבית המשטה, ורואה מזה"ק וכו' ולא מועל קרייאתו בטעמיים, עכ"ד.